ဟူး.......။ဘယ်လိုကစရပါ့မလဲ။ ကျွန်မဇာတ်လမ်းမရေးတတ်ပါဘူး။
ဝတ်ထုတွေစွဲစွဲမြဲမြဲဖတ်ဖူးပေမယ့်လည်းစာရေးဆရာတွေကိုအားမကျဖူးပါဘူး။
ရင်ထဲမှာခံစားမှုတွေတင်းကြပ်လာရင်ကဗျာလေးတွေစီးဆင်းလာတယ်ဆိုတာမျိုးတော့ ကြားဖူးတာပေါ့။
ခုကျွန်မရဲ့ရင်ဖွင့်ချင်တဲ့အဖြစ်တွေက တော့ ကဗျာလေးတွေလိုချိုပျပါ့မလား။ချိုခဲ့ရင်တောင်မှအီနေမှာပါ။
ခံစားမိသမျှကိုဝန်ခံ အန်ထုတ်ချင်ပါတယ်။ ကျွန်မမှာသိမ်းစရာသည်းခံနိုင်မှုတွေကုန်ခမ်းလာပြီမို့ပါ။
စာလုံးတွေ၊စာကြောင်းတွေ အစီစဉ်မကျမသေသပ်ခဲ့ရင်နားလည်ပေးစေချင်ပါတယ်။
ခံစားခဲ့ရသမျှတွေအရင်းခံမို့ပါ...။
ဒီလိုလေ.......
ရန်ကုန်မြို့လယ်ရပ်ကွက်မှာ ကျင်လည်ရင်း၊ဆယ်တန်းအောင်ခါစ။
ကျောင်းဖွင့်ရင်ဝတ်မယ့်အဝတ်အစားတွေပဲပူဆာပြီးဝယ်စုရတော့မလိုလို၊ဘယ်သင်တန်းတက်ရင်ကောင်းမလဲစုံစမ်းဖို့လမ်းရှာရင်း ၊ သူငယ်ချင်းတွေနဲ့အဆက်အသွယ်မပြတ်အောင် အမြဲလည်ပါတ်ရင်း
ရပ်ကွက်ထဲကခပ်မိုက်မိုက်အကိုကြီးတွေအပေါင်းအသင်းထဲကဘဲလေးတွေနဲ့မျက်လုံးကစားရင်းအထာပေးရင်းနဲ့အချိန်တွေကယဉ်ယဉ်လေးပဲဖြုတ်သန်းခဲ့တယ်ပေါ့။
အဲလိုအပျော်ဆုံးအလွတ်လပ်ဆုံးထင်ရတဲ့အချိန်တွေမှနှစ်လမပြည့်ခင်မျှော်လင့်ချက်ရောင်ခြည်ကြီးကဖြုန်းဆိုကျလာပါလေရော။
အမေရိကန်ရောက်နေတဲ့ငယ်ငယ်ကတည်းကအင်မတန်ရင်းနှီးတဲ့အကိုဝမ်းကွဲဆီဆက်သွယ်ရင်းအားပါးပါး......နည်းတဲ့အခွင့်အရေးမဟုတ်တဲ့နိုင်ငံခြားဆိုတာကိုတကယ်သွားရမယ်ဖြစ်ပါရောလား။ပြီးတော့နယူးယောက်ကိုလေ။တွေးကြည့်စမ်း။
ဘယ်လောက်များမြောက်လိုက်မလဲလို့။
အစီအစဉ်ကတော့ အလုပ်လုပ်ရင်းကျောင်းတက်ဆိုတဲ့သူများတွေအိပ်မက်ကြတဲ့အတိုင်းပေါ့။
လူကြီးတွေကလည်းဖြစ်စေချင်စိတ်တိုးတက်စေချင်စိတ်နဲ့အားသွန်ခွန်စိုက်ဟိုဆက်သွယ်ဒီဆက်သွယ်နဲ့အကိုဝမ်းကွဲကလည်းငွေတွေပို့အစီအစဉ်တွေလုပ်နဲ့ရက်တွေများကုန်မှန်းမသိသလိုပါပဲ။ကုန်မှန်းမသိသလိုပေမယ့်ကုန်တာကတော့ကုန်နေတယ်ဆိုတော့ နိုင်ငံကူးလက်မှတ်ထုတ်ပြီးခြောက်လတောင်ကြာသွားပါပကော။
အစီအစဉ်ကိုအရေးပေါ်တမျိုးပြောင်းဘန်ကောက်မြို့ကိုတစ်ထောက်လှမ်းအနေနဲ့ထွက်ခဲ့ရပြီပေါ့။နယူးယောက်ကိုရောက်ဖို့သိပ်တော့မလိုတော့ပါဘူးတဲ့လေ။ဘာဖြစ်ဖြစ်ပေါ့နော်။ နိုင်ငံခြားပဲဟာ။နိုင်ငံစုံအောင်ရောက်ရရင်ပိုတောင်ကောင်းသေးတာပေါ့။
ဘန်ကောက်မှာတည်းခိုခန်းတစ်ခုမှာအစီအစဉ်အရတည်းခိုရင်းရောက်ရောက်ချင်းနေ့ပဲတစ်ဘက်ခန်းကကောင်လေးနဲ့မျက်လုံးချင်းဆုံမိကြတာပေါ့။အရွယ်ချင်းကလည်းတူတူလောက် သူကလည်းစင်ကာပူကိုသွားဖို့တထောက်နားသူပဲဆိုတာ
နောက်နေ့မှာပဲသိကြမိတ်ဆက်ကြပြီးဘန်ကောက်မြို့တစ်ခွင်ကိုလည်ပါတ်ဖို့ချိန်းချက်ပြီးသားဖြစ်သွားရော။
လျှောက်လည်တဲ့နေ့မှာပဲ...သံယောဇဉ်ပဲလား စိတ်ကစားလွန်းတာပဲလား တနေကုန်လက်ချင်းတွဲရင်း
ရင်တွေတထိတ်ထိတ်နဲ့ရည်းစားဦးထားမိတော့မလိုလိုဘာလိုလိုတွေတွေးမိရင်းနဲ့ကိုယ့်အခန်းကိုယ်ပြန်ကြတော့စိတ်ကူးကိုယ်စီနဲ့ပေါ့။သူကဂျီတီအိုင်ကျောင်းပြီးလို့စင်ကာပူကိုအလုပ်ရှာသွားရင်းနဲ့အလုပ်သမားမှတ်ပုံတင်အကျကိုစောင့်နေရတာဆိုတော့
သုံးရက်လောက်အတူသွားအတူစားလို့စကားလက်ဆုံကျလို့မဝကြခင်ပဲနုတ်ဆက်ကြဖို့အချိန်ကျလာပါတယ်။
အဆက်အသွယ်မပြတ်ကြဖို့ကတိတွေထားရင်းသူစိမ်းကြားမှာတစ်ယောက်တည်းကုန်ရမယ်အချိန်တွေကိုစိုးထိတ်ရင်းနဲ့အဲဒီနေ့မှာပဲအကိုဝမ်းကွဲရဲ့သူငယ်ချင်းကဆက်သွယ်လာပါတယ်။အကိုကလှမ်းသတင်းပေးလို့အကူအညီပေးရအောင်ညနေစောင်း

လောက်မှာလာတွေ့ရင်းထမင်းစားထွက်ကြပြီးအပြန်မှာအခန်းအထိလိုက်ပို့ရင်ဟိုအကြောင်းဒီအကြောင်းပြောနဲ့ကိုယ်တော်ကမပြန်သေးပဲအခန်းကျဉ်းလေးမှာအနားတိုးသထက်တိုးထိုင်ရင်းပုခုံးကိုသိုင်းဖက်ပြီးကျွန်မရင်သားတွေကိုဆုပ်နယ်လာပါတယ်။
ကျွန်မလည်းအာစေးမိထားသလိုမပြောရဲမခုခံရဲနဲ့ခဏတာလောက်ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်မိနေပြီးမှ မျက်လုံးမျက်ဆံပြူးနဲ့ ဒါ...ဒါ..ဘာလုပ်တာလဲလို့ဆိုရင်း နေရာကထရပ်မိတယ်။ အမေရေ ..ကယ်ပါဦးလို့စိတ်ထဲကငိုကြွေးတမ်းတမိတယ်။
ကံကောင်းစွာပဲ သူလည်းကိုယ်ရှိန်သတ်ပြီးရှက်ကိုးရှက်ကန်းနဲ့နုတ်ဆက်ထပြန်သွားတော့တယ်။
ဘယ်လိုများဖြစ်တာပါလိမ့်...။ကျွန်မအပေါ်ဘယ်လိုငရဲများကျရောက်သွားတာပါလိမ့်..နဲ့အဲဒီတစ်ညလုံးငိုကြွေးရင်းမောမောနဲ့အိပ်ပျော်သွားတဲ့အထိပါပဲ။
နောက်နေ့အကိုဆီကဖုန်းဆက်လာတော့လည်းအဲဒီအဖြစ်ကိုမဖွင့်ဟရဲပဲငါဒီမှာမနေရဲတော့ဘူးကြောက်တယ်ဟာလို့ညည်းပြမိတယ်။သူကဘာဖြစ်သလဲလို့ပြာပြာသလဲမေးတော့ ဘာရယ်မဟုတ်ပါဘူးတစ်ယောက်တည်းဆိုတော့ အားငယ်တာပေါ့လို့ဖြေရင်းအဲဒီနေ့မှာပဲသူ့သူငယ်ချင်းအမျိုးသမီးတစ်ယောက်ငှားနေတဲ့တိုက်ခန်းငယ်ဆီကိုပြောင်းရွှေ့ဖို့သူအကူအညီတောင်းပြီးပြီဖြစ်တဲ့အကြောင်းပြောလာပါတယ်။
နောက်နေ့မနက်မှာပဲလာခေါ်တဲ့မသက်လို့ခေါ်တဲ့အကိုမိတ်ဆွေနေတဲ့ဆီကိုပြောင်းနေလိုက်ပါတော့တယ်။သဘောကောင်းတဲ့မသက်ကိုဟိုနေ့ကလူအကြောင်းမေးတော့သူတော့မသိဘူးတဲ့ဆိုလို့အဲဒီပြသနာအေးပြီးရယ်လို့မေ့မေ့ပျောက်ပျောက်ပဲထားလိုက်တော့တယ်။
တစ်ပါတ်လောက်ကြာသွားပြန်ပြီ..။
နှစ်ယောက်အိပ်မွေ့ယာခင်းထားတဲ့အိပ်ခန်းဧည့်ခန်းရယ်လို့မမည်တဲ့အခန်းလေးထဲမှာ ဝေယျာဝတ်စလေးတွေကူလုပ်ရင်းနဲ့ပဲတစ်ညတော့ အိပ်ခါနီးစကားစမြည်ပြောရင်းနဲ့မသက်ဆိုလာတဲ့စကားဆန်းတွေကိုကြားဖူးရပါတော့တယ်။
သူကသူ့အမျိုးသားသင်္ဘောလိုက်သွားနေတုန်းဈေးတစ်ဈေးကအထည်ဆိုင်မှာအကူလုပ်ရင်းနဲ့အေးအေးချမ်းချမ်းနေနေတဲ့သူလေ။သူ့အမျိုးသားအကြောင်းပြောရင်း...သူဘယ်လောက်လွမ်းရတဲ့အကြောင်း.....သူကိုဘယ်လိုချစ်၊ဘယ်လိုဂရုစိုက်ကြောင်းတွေကိုကျွန်မကအင်းလိုက်ရင်းတစ်စတစ်စနဲ့ ကျွန်မမကြားဖူးတာတွေပြောနေတာပါလား။
သူပြောတာတွေက.. မီးမီးရည်းစားထားဖူးလားဟင်တဲ့။ ဟင့်အင်းပေါ့။ အပြာကားတွေကြည့်ဖူးသလားတဲ့။ အလိုလေး..ဝေးပါသေးရဲ့။သူ့ကိုကိုကတော့ အပြာကားတွေအမြဲကြည့်ခိုင်းတယ်တဲ့။
ကျွန်မလည်းရင်ခုန်စွာပဲအပြာကားထဲမှာဘယ်လိုတွေပြသလဲလို့ခပ်ရှုံ့ရှုံ့ပဲရှက်စနိုးနဲ့စပ်စုမိတယ်။
ယောကျာ်းနဲ့မိန်းမလုပ်ကြတာတွေပေါ့တဲ့။အဲဒါတွေကြည့်ရရင်စိတ်တွေကထကျွလာပြီးလုပ်လို့အရမ်းကောင်းတယ်တဲ့။
သူကတော့ဘယ်လိုပြောနေတယ်မသိဘူးကြားရတဲ့ကျွန်မတော့ခေါင်းနားပန်းကြီးပြီးနားထောင်ရမလားငြင်းရမလားနဲ့ပဲ...။
အဲဒီကားတွေမှာဆိုမိန်းမကိုယောကျာ်းကလျက်ပြီးယောကျာ်းကိုလည်းမိန်းမက ပယ်ပယ်နယ်နယ်စုပ်နေကြတာတွေရော တစ္စပ်စွပ်နဲ့လုပ်နေကြတာမျိုးတွေရော အပီအပြင်ပြတာတဲ့...သူကဆက်ပြောနေတယ်။
ကျွန်မတော့မကြားသင့်တာတွေရှက်စရာတွေမှန်းသိပေမယ့်လည်း ရင်ခုန်သံကိုတားမြစ်မယ့်စိတ်ကူးတွေကမကျော်နိုင်ပါဘူး။
သူပြောတာတွေမြင်ယောင်ကြည့်မိရင်းမကြည့်ဖူးတဲ့အပြာကားဆိုတာတွေကြည့်ဖူးချင်လာတယ်။
သူကတော့ပြောနေတုန်းပဲ...လုပ်နည်းတွေဆိုလည်းအမျိုးစုံပဲတဲ့။
ကျွန်မကတအံ့တသြနဲ့'ဟယ်..အဲလိုတွေရှိလား'လို့မေးမိတယ်။
သူကအေးအေးဆေးဆေးပဲ ...ရှိတာပေါ့တဲ့။ သူနဲ့သူ့ကိုကိုဆိုနည်းပေါင်းစုံကိုပြောင်းပြောင်းပြီးလုပ်ကြတာတဲ့။
စိတ်တွေထွေပြားနေပြီဖြစ်တဲ့ကျွန်မလည်းဆက်ပြီး..ဟုတ်လား..ဘယ်လိုမျိုးလဲလို့စကားထောက်ပေးတော့။ ပထမတော့ ပါးစပ်တွေစုပ်ကြတာပေါ့တဲ့။ မှောင်ထဲမှာဘေးချင်းယှဉ်လျက်မို့သူ့မျက်နှာကိုကျွန်မမမြင်ရပါဘူး။ ပြီးတော့

သူ့နို့တွေကိုဆုပ်ရင်းစို့ရင်းနဲ့ကိုကိုက တစ်ကိုယ်လုံးကိုနမ်းတော့တာပဲတဲ့။
ကျွန်မလည်းကောင်းခန်းမှာငြိမ်ငြိမ်လေးပဲနားထောင်နေလိုက်တယ်။
ပြီးတော့သူ့ထမီကိုချွတ်ပြီးသူ့ဖင်ကိုနှိုက်လိုက်ပွတ်လိုက်နဲ့သူ့ဖင်က အရည်တွေစို့ရွှဲလာရောတဲ့။
ကျွန်မကိုယ်တိုင်လည်းသူပြောတဲ့စို့ရွှဲလာတယ်ဆိုတာကိုစိတ်ထဲမှာထင်မိသလိုပဲ။ဒါပေမယ့် မလှုပ်ရဲပါဘူး။
အဲဒီတော့မှကိုကိုက ပေါင်ကြားထဲဆင်းပြီးစုပ်ပေးတာတဲ့။
ပြီးတော့လျှာလေးနဲ့ကလိလိုက်လက်နဲ့ထိုးနှိုက်လိုက်နဲ့မသက်ဖြင့်လောကကြီးကိုမေ့နေရောပဲတဲ့။
ကျွန်မလည်းလောကကိုမေ့နေလောက်ပြီထင်ပါရဲ့။အံ့သြလွန်းလို့လေ။ သူပြောပြနေတာကိုပါ။
အရမ်းကောင်းတာပဲတဲ့။ ပြီးတော့ကိုကိုကသူ့လီးကြီးကိုစုပ်ခိုင်းသေးတယ်..ရွံစရာမရှိပါဘူး၊ချစ်စိတ်တွေဝေနေတော့
စုပ်လို့ကိုင်လို့အရသာတွေပဲတက်နေတော့တာပဲတဲ့။
စုပ်လို့လျက်လို့ဝကြပြီးမနေနိုင်မထိုင်နိုင်ဖြစ်လာတော့မှမသက်ကပက်လက်အိပ်ပြီးဒူးထောင်ထားရတယ်။
ကိုကိုကဒူးထောက်ပြီးပေါင်းကြားကနေသူ့လီးကိုထည့်ပြီးလိုးပေးတာတဲ့။
သူကဒီလိုလေတဲ့ဆိုပြီးဒူးထောင်ပြတယ်။ကိုကို့လီးကတင်းပြီးတောင်နေတာများ ခံလို့အရမ်းကောင်းတာပဲတဲ့။ ပြီးတော့
ခွေးတွေလုပ်သလိုလေးဘက်ထောက်ပြီးတော့ရော ထိုင်ပြီးတော့ရော မသက်ကသူ့ပေါ်တက်ထိုင်ပြီးလုပ်တာရော
မျိုးစုံပါပဲ..ဘယ်လိုလုပ်လုပ်ဖီးတက်နေတာချည်းပဲတဲ့။
မသက်တော့ကိုကို့ကိုလွမ်းလွန်းလို့ကိုကိုပြန်လာပြီးမသက်ကိုလုပ်ပေးရင်ကောင်းမှာပဲလို့အမြဲတမ်းတနေရတယ်တဲ့။
ကျွန်မလည်းနားထောင်ရင်းဘယ်လိုဖြစ်မှန်းမသိပါဘူး။ဂုင်တွေလည်းခုန်တာတအားပဲ။
သူကစကားဆက်ရင်း....မီးမီးရောအဲလိုမခံချင်ဘူးလားဟင်တဲ့လေ။ မီးမီးရောအဲလိုအရည်တွေရွှဲလာသလားတဲ့။
ကျွန်မမဖြေတတ်ပါဘူး။ဘာမှလည်းပြန်မပြောရဲဘူး။ သူကပြောရင်းဆိုရင်းနဲ့
မသက်ကိုင်ကြည့်ရမလားဟင်တဲ့ဆိုပြီးကျွန်မညဝတ်ဂါဝန်လေးကိုလှန်လာပါတယ်။
ညအိပ်ချိန်လည်းဖြစ်အမျိုးသမီးချင်းလည်းဖြစ်မို့အောက်ခံဘောင်းဘီမပါတဲ့ကျွန်မကိုယ်မှာရွှဲရွှဲစိုနေတာသူစမ်းမိသွားပြီပေါ့။
ကျွန်မဖြင့်ရှက်လိုက်တာ။ဘာကိုရှက်မှန်းတော့လည်းမသိတော့ပါဘူး။ငြိမ်နေမိတာပါပဲ။သူကစမ်းမိတော့ကြည့်စမ်းစို့ရွှဲနေတာ
ပဲတဲ့။အဲဒါလုပ်ချင်လို့ဖြစ်တာတဲ့။မသက်ပွတ်ပေးမယ်နော်ဆိုပြီးကျွန်မအရည်တွေနဲ့ကျွန်မဖင်ကိုပွတ်သပ်နေပါတော့တယ်။
ကျွန်မတော့မျက်လုံးစုံမှိတ်ရင်းထိတ်လန့်ရင်းနဲ့သူပြောတဲ့ဖီးဆိုတာကိုမလွန်ဆန်နိုင်ဘူးဖြစ်နေတော့တယ်။
သူပြောသလိုပါပဲ။ အပွတ်ခံရတာကောင်းလိုက်တာ။
အင်း၊ှ..ဒီလိုလေးပွတ်တာတောင်ဒီလောက်ဖြစ်နေရင်သူ့ကိုကိုလီးတောင်တောင်နဲ့လုပ်ပေးတယ်ဆိုတာဘယ်လိုများနေမလဲမ
သိဘူးနော်။ကျွန်မလည်းတွေးရင်း မေ့မောရင်းနဲ့ ငြိမ်နေမိတော့တယ်။
သူကပွတ်ရင်းပွတ်ရင်းနဲ့ကျွန်မရင်တွေတဒိုင်းဒိုင်းနဲ့လျှပ်တပျက်အဖြစ်မျိုးကိုခံစားလိုက်ရတယ်။တကိုယ်လုံးပွင့်ထွက်သွားသ
လိုပဲ။ သူကမီးမီးပြီးသွားပြီလားတဲ့။ မသိဘူးလို့ခပ်ညင်းညင်းဖြေရင်းသူက အဲဒါပြီးတာလေတဲ့။
ပြီးရင်အစေ့လေးကခုန်ပြီးအရမ်းမောသွားတာတဲ့။ အင်း..ပြီးပြီထင်တယ်လို့ကျွန်မဖြေမိတယ်။
နောက်တော့ကျွန်မလည်းကြောက်ကြောက်လန့်လန့်နဲ့တစ်ဘက်စောင်းလှဲရင်းသူ့ကိုရှောင်နေမိတယ်။သူကတော့တလှုပ်လှုပ်နဲ့
ဘာလုပ်နေလဲမသိပါဘူး။ ဒီလိုနဲ့အိပ်မောကျသွားပြီးမိုးလင်းလို့ကျွန်မနိုးတော့သူကအလုပ်သွားနှင့်ပြီ။
အဲဒီတစ်နေ့လုံးကျွန်မနေမထိထိုင်မထိနဲ့ညကအဖြစ်ကိုပြန်မြင်ယောင်ရင်း
ကျွန်မရဲ့စိတ်တွေကိုဘယ်လိုမှမထိန်းချုပ်နိုင်အောင်ဖြစ်ရပါတယ်။

ရက်လည်းရှက်တယ်။ခံစားရတာကိုလည်းထပ်လိုချင်စိတ်ဖြစ်မိတယ်။
ညနေစောင်းသူပြန်လာတော့ဘာမှမသိသလိုပဲဆိုတော့ကျွန်မလည်းနည်းနည်းစိတ်သက်သာရာရတာပေါ့။
ဒီလိုနဲ့ညအိပ်ချိန်ရောက်လာပြီး မီးပိတ်ပြီးအိပ်ကြမယ်လုပ်တော့မှသူကစလာတယ်။
ညတုန်းကလုပ်တာကောင်းလားဟင်တဲ့။ အင်းလို့ခပ်တိုးတိုးဖြေလိုက်ရတယ်။
မသက်လည်းကိုယ့်ဟာကိုယ်ပွတ်တာကောင်းတယ်တဲ့ဆိုရင်းမသက်ကိုကိုင်ကြည့်စမ်းတဲ့..
စိုရွှဲနေပြီတဲ့ဆိုပြီးကျွန်မလက်ကိုဆွဲပြီးသူ့ဟာကိုကိုင်ကြည့်ခိုင်းတယ်။ ကျွန်မလည်းသူပြောသလိုစမ်းနှိုက်လိုက်တော့
ချွဲကျိကျိနဲ့နွေးတေးတေးအရသာကိုထိလိုက်ရတယ်။ဖြတ်ခနဲပဲကျွန်မကိုယ်ကလည်းရွှဲစိုလာသလိုဖြစ်လာတော့တာပါပဲ။
သူကဒီတခါမသက်ကိုလည်းပွတ်ပေးပါနော်တဲ့။မသက်ကိုကို့ကိုလွမ်းလွန်းလို့ပါတဲ့ဆိုပြီးတောင်းပန်လာတော့ကျွန်မလည်းအ
လိုက်သင့်ပွတ်သပ်နေမိတယ်။ သူကတအင်းအင်းနဲ့ဖီးတက်နေတာများကျွန်မရင်ထဲမှာဒိုင်းကနဲဒိုင်းကနဲပါပဲ။
အဲလိုနဲ့ခဏလောက်ပွတ်ပေးမိပြီးတော့သူက မသက်လျက်မယ်နော်တဲ့ဆိုပြီးကျွန်မကိုသူ့လျှာနဲ့လျက်မယ်လုပ်လာတယ်။
ကျွန်မလည်းမလုပ်ပါနဲ့လို့ရုန်းရင်းနဲ့သူကဘာမှမဖြစ်ပါဘူးငြိမ်ငြိမ်းလေးဒီလိုလေးပဲနေပါတဲ့။ခံလို့အရမ်းကောင်းတယ်တဲ့။
မယုံရင်ကြည့်မသက်လျက်ပြမယ်တဲ့လေ။
သူလျက်နေတော့ကျွန်မလည်းသူ့လိုတအင်းအင်းညည်းချင်စိတ်ကိုမနည်းချုပ်ထိန်းထားရင်းနဲ့ဖီးတွေတစိမ့်စိမ့်တက်ရင်းနဲ့သူ
က လက်နဲ့နှိုက်ကြည့်ရမလားဟင်တဲ့။မနှိုက်နဲ့မနှိုက်နဲ့လို့အထိတ်တလန့်ကျွန်မငြင်းတော့သူက
အင်းအင်းဆိုပြီးမနှိုက်တော့ပဲမသက်လည်းခံချင်တယ်..အပေါ်ကနေတက်လုပ်မယ်နော်တဲ့ဆိုပြီး
သူ့ဟာနဲ့ကျွန်မဟာချင်းကပ်ပြီးပွတ်ပါတယ်။ သူ့ဟာကလည်းနွေးပြီးချွဲကျိနေတော့ကျွန်မလည်းဘာမှမပြောသာပဲ
ခံစားမှုနောက်ကိုလိုက်သွားနေမိတော့တယ်။ ခဏလေးပွတ်သပ်မိကြပြီးတော့သူရောကျွန်မရောပြီးကုန်ကြတယ်။
မောပန်းစိတ်နဲ့တစ်ဘက်စောင်းပြီးအိပ်ပျော်သွားတော့တာပါပဲ။
နောက်နေ့အခန်းမှာတစ်ယောက်တည်းကျန်ခဲ့တော့ကျွန်မအဲဒီအရသာကိုစွဲနေပြီမှန်းသိတော့တယ်။
ကျွန်မကိုယ်ကတချိန်လုံးစိုစွတ်နေပြီးခံပဲခံချင်နေသလိုဖြစ်နေတော့တာပါပဲ။
လီးနဲ့သာဆိုဘယ်လိုများနေမှာပါလဲလို့စိတ်ကူးယဉ်ရင်းနဲ့တနေ့တာကုန်ဆုံးပြီးညရောက်ပြန်တော့ကျွန်မမနေတတ်တော့ဘူး
လေ။သူမစခင်ပဲကျွန်မကမသက်လုပ်အုံးမလားလို့ခပ်တိုးတိုးပြောမိတယ်။
မီးမီးကြိုက်သွားပြီလားတဲ့။အင်းလို့။သူကမသက်ကိုဘယ်လိုမှမထင်ပါနဲ့နော်တဲ့။မီးမီးကိုဖျက်ဆီးချင်လို့မဟုတ်ပါဘူးတဲ့။
မသက်ကိုယ်တိုင်လည်းမနေနိုင်လို့ပါတဲ့။
ကျွန်မလည်းအကြိုက်တွေ့နေပြီဆိုတော့သူတောင်းပန်တာတွေနားမလည်တော့ပါဘူး။
တစ်ခုရှိတာကယောကျ်ားနဲ့မိန်းမဆက်ဆံမှလိင်ဆက်ဆံရာရောက်မယ်လို့သိထားတဲ့ကျွန်မစိတ်မှာတော့အဲလိုလုပ်တာလိင်
ဆက်ဆံမှုအနေနဲ့မမြင်မိပါဘူး။ မိန်းမချင်းလိင်ဆက်ဆံကြတယ်ဆိုတာလည်းအဲဒီတုန်းကမကြားဖူးသေးတာရော
ကိုယ်တိုင်အဲလိုဖြစ်နေမှန်းရောလုံးဝမသိပါဘူး။
ဒါနဲ့ပဲဒီညတော့အဝတ်တွေအကုန်ချွတ်ကြပြီးတစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက်ပွတ်သပ်ဖက်ပွေ့ပြီးပါးစပ်တွေလည်းစုပ်ကြတယ်။နို့
တွေလည်းစို့ကြတယ်။ဖင်နွေးနွေးချင်းလည်းအားရပါးရပွတ်လိုက်လျက်လိုက်နဲ့စည်းစိမ်အပြည့်ပါပဲ။သူကတော့ပုံတွေမပြောပြ
တော့ပဲလက်တွေ့တွေလုပ်ပြတယ်လေ။ ဒီလိုနဲ့ညတိုင်းညတိုင်းလုပ်လာရင်းကျွန်မလည်းလီးဆိုတာကိုပိုပြီးတောင့်တမိတယ်။
လီးနဲ့သာအလုပ်ခံရရင်သိပ်ကောင်းမှာပဲလို့တွေးနေမိတယ်။
သူ့အခန်းမှာတည်းခိုရင်းတစ်ပါတ်လောက်အကြာမှာပဲ အမေရိကန်နိုင်ငံကိုထွက်ခွာဖို့အချိန်ကျရောက်လာပါပြီ။

မသက်ကိုနုတ်ဆက်ရင်းကျေးဇူးတင်ကြောင်းပြောပြီးလေဆိပ်ကိုအငှားကားနဲ့ထွက်လာခဲ့ပြီးနောက်ပိုင်းမှာတော့
မသက်ကိုရောအဖြစ်အပျက်တွေကိုရောကျွန်မသတိမရမိတော့ပါဘူး။
အိပ်ခါနီးအချိန်တွေမှာအဲလိုဖြစ်ကြတာကလွဲလို့သူကလည်းအမတစ်ယောက်လိုခင်မင်ရင်းနှီးစွာပဲဆက်ဆံခဲ့ပါတယ်။
တကယ်ပဲသူ့ကိုကျွန်မဘယ်တော့မှပြန်မဆုံတော့ပါဘူး။လူငယ်ဘာဝလှုပ်ရှားကစားတဲ့စိတ်က ရှေ့ဆက်ကြုံလာမယ့်
ခရီးလမ်းပန်းနဲ့အနာဂါတ်ကိုမျှော်လင့်စိတ်စောရင်းနဲ့ပဲ ကြုံခဲ့သမျှအရသာကိုမေ့မေ့လျော့လျော့နဲ့ပဲခရီးဆက်ခဲ့ပါတော့တယ်။
မထင်မှတ်တဲ့ကျွန်မဘဝရဲ့ ရေပွက်တစ်ခုငြိမ်းခဲ့ပြီပေါ့လေ။

------------------ဆက်ပါဦးမည်။--